

Bruksela, 16 czerwca 2017 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2013/0304 (COD)

9955/17
ADD 1

CORDROGUE 75
DROIPEN 80
CODEC 976
JAI 575
SAN 231

NOTA DO PUNKTU A

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Rada

Nr poprz. dok.: 9567/17, 9957/17

Dotyczy: Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami w odniesieniu do definicji narkotyku
– Porozumienie polityczne

Delegacje otrzymują w załączeniu oświadczenie Austrii w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami w odniesieniu do definicji narkotyków.

Austria stwierdziła, że będzie głosować przeciwko porozumieniu politycznemu w sprawie wyżej wymienionego tekstu.

Oświadczenie delegacji austriackiej do protokołu posiedzenia Coreperu II i Rady w sprawie nowych substancji psychoaktywnych:

„Popieramy główny cel, tzn. « poszerzenie zakresu stosowania prawa karnego Unii, obowiązującego w odniesieniu do nielegalnego handlu narkotykami, na nowe substancje psychoaktywne stwarzające poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego, oraz w stosownych przypadkach, zagrożenia społeczne » (motyw 7).

W naszej opinii jednak nie wszystkie przepisy decyzji ramowej 2004/757/WSiSW powinny mieć zastosowanie do nowych substancji psychoaktywnych.

Co do czynów wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a), c) i d) decyzji ramowej 2004/757 uważamy, że państwa członkowskie powinny mieć swobodę decydowania, czy czyn opisany w lit. c) – posiadanie lub nabywanie – powinien podlegać karze czy nie. Z uwagi na fakt, że dyrektywa zawiera normy minimalne, państwa członkowskie mogą iść dalej, ale na mocy prawa unijnego nie powinny być zobowiązane do karania za takie czyny.

Takie bardziej ograniczające podejście unijnego prawodawcy byłoby ogólnie zgodne z zasadą pomocniczości oraz z warunkami stanowienia przepisów prawa karnego przewidzianymi w traktatach:

„Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze dyrektyw zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, mogą ustanowić normy minimalne odnoszące się do określania przestępstw oraz kar w dziedzinach szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym, wynikające z rodzaju lub skutków tych przestępstw lub ze szczególnej potrzeby wspólnego ich zwalczania.” (art. 83 ust. 1 TFUE)

Uważamy, że samo posiadanie lub nabywanie nowych substancji psychoaktywnych nie spełnia cytowanych (podkreślonych) kryteriów wymienionych w Traktacie.”